

dem, der havde stillet for sig. Nei viselig ikke; de, som ere saa heldigt stillede i Samfundet, at de have kunnet stille for sig, ville ogsaa være istand til at bære Krigsstatens Byrde. Med Hensyn til Fordelingen af den hele Krigsstat mellem Byerne og Landet har den ærede Minister nu oplyst os om, at Kjøbstæderne og Kjøbenhavn vilde være forurettede ved denne Lov, naar ikke Loven om Hesteudbredning førte med sig, at Hartkornet derved kom til at erlægge endeeft Krigsstat. Jeg troer, at det vilde være heldigt, om disse to Love bleve saaledes skilte fra hinanden, at de hver for sig kunde siges at være retfærdige. Jeg troer, at man hellere maatte, hvis saa er nødvendigt, ændre den Lov, der her er under Behandling, derhen, at Landet kom til at spare det, som med Rette kunde anses at burde tilfalde det, mod at det ikke videre berørtes af Hesteudskrivningen end blot at udrede Hestene, men senere fik fuldstændig Erstatning for dem. Blander man disse to Love sammen, vil Følgen deraf blive, at Landet troer sig forurettet ved Hesteudbredningsloven, og Byerne ved denne Lov, og det var derfor meget ønskeligt, om vi kunde faae dem saaledes adskilte, at de hver for sig kunde siges at være retfærdige.

Ætserning: Er man først kommen saa vidt, at to Modstandere begge ansee sig for forurettede, saa er man kommen Retfærdigheden nærmere, end man troer, og saa kan man ganske roligt lade det blibe derved. Alle de ærede Medlemmer, som bekæmpe mig, kunde gjerne lade det være, eftersom jeg næsten kunde argumentere for deres Sag ligesaagodt som de; jeg deler deres Mening, og skulde nok finde paa Grunde til at bevise dens Rigtighed med. Men jeg staaer her ligeoverfor, hvad der ikke lader sig gjøre, og det gaar med de ærede Herrer, som med de lærde Politikere, idet jeg maa sige til dem: Ederes Ret kan være ganske fortræffelig, men den kan ikke bruges, og ved at forfølge den vilde I gjøre Eder selv Skade. Saaledes gaar det ogsaa her; dersom vi indenfor de snevne Tidsgrænser, der ere os foreskrevne, vilde gaae ind paa den Vej at fordele Byrden mellem Amtene, og dernæst indføre i Loven den Bestemmelse, som ogsaa den ærede sidste

Taler ansaae for nødvendig, at Indkomstskatten ikke længere skulde betales af Manden, hvor han boede, men paa det Sted, hvor han havde sin Indtægt, saa maa jeg dertil sige, at vi Maaneder itænk have forsøgt paa at arbejde denne Sag igjennem, men at det har været os umuligt at gennemføre den; Regjeringen har erklæret, og flere Medlemmer med den, at de betragtede en saadan Bestemmelse som saa uretfærdig, at de hellere vilde, at slet ingen Lov udkom. Jeg anseer den ikke for uretfærdig og ønsker, at man engang maa komme dertil; men i Løbet af 4 Uger at bringe den igjennem to Thing og gjennem en Regjering, som har erklæret ikke at kunne gaae ind derpaa, uden at der forelaa ganske andre Lovgivningsarbejder end dem, som kunne foreligge i denne Lov — det maa jeg ansee for ugjortligt; det vilde være at spille Tiden, om man forsøgte derpaa i dette Øieblik. De ærede Herrer sige: Opstil en Sum, som Landet skal bære, saa trykker den hele Skattebyrde lige overalt; det er fuldkommen rigtigt, og det kan man gjerne gjøre, men saa maa vi gaae bort fra hverandre uden at forlange, at denne Fordeling skal komme ind i denne Lov. Naar Summen kan optages paa en saadan Maade, at den staaer fast, og det kan overgives til et senere Lovgivningsforetagende, hvorledes Fordelingen af samme skal ske mellem Amtene og Kommunerne, saa er Metoden god, men vil man bringe dette Moment med ind her, saa bliver Metoden ubrugelig, fordi man ikke faaer Tid til at gjøre den halvt saa retfærdig som den Uretfærdighed, der ligger i Loven. Hartkornbesatningen er en gammel Uretfærdighed, og de gamle Uretfærdigheder har man et gammelt Skind til at bære, uden at slide det i Stykker, men de nye Uretfærdigheder stemme Alle sig imod. Jeg kjender ingen Skat, som er retfærdigere fordeelt end den kjøbenhavnske Indkomstskat, og dog har den trykket saa mange Personer, at de begynde at tale om at komme bort fra den. Kunde man nu tænke sig en Regjering, som havde Mod til at sige: Vilde I bort fra Indkomstskatten? Det skeer paa ingen Maade. Vilde I have Forandringer i den? Dem faae I ikke i de første ti Aar, saa vilde det ikke vare længe, inden den kjøben-